

по-добри условия за ефективно използване на музейната експозиционна площ, друг важен аспект на проекта е нова организация на прилежащото дворно пространство. Неговото тематично, функционално и естетическо обвързване с основната сграда и пресъздаването на един цялостен архитектурен ансамбъл с разширени „музейни граници“ сътворяват неповторимата атмосфера на отминали времена, съдействат за успешната и многостранна „социализация“ на „фиксираната нежива и пасивната жива традиционна народна култура“ (Генчев 1984, 207). Усвояването на вътрешния двор като допълнителна общественодостъпна среда предоставя възможности за различни форми на интеграция на музейната институция в градските културни пространства. Професионалният подход при използване на наличната материална база, търсенето на атрактивни форми за организация на работа съобразно съвременните условия и потребности, създават предпоставките за едно различно, неконсервативно публично присъствие на музейния обект. Целта е Етнографската къща да се възприема не само като „храм“ за съхранение и статично експониране на определени музейни ценности, а преди всичко като динамичен образователен и информационен център за творческо приложение на културно-историческото наследство, обединяващо средище за родолюбиви начинания и социално общуване на основата на традиционни ценности; място за отдих и развлечение. Основната цел е да се развият комуникативните възможности на музейната институция, като „се отхвърлят съпътстващите я недостъпна официалност, абстрактна скованост и консервативна статичност“ (Сачев 1997, 175). Музейната комуникация като сложна система от динамични възпроизвеждащи се взаимодействия между музейните организационни структури и публиката (Сачев 2000, 28) има разнообразни форми на проявление. В тази насока задача от първостепенна важност за специалистите е работата с децата, изграждането на ценностни критерии и приобщаването на младите хора към традицията. Процесът на статичност и еднообразие се преодолява успешно чрез осъществяване на различни обучителни и практически занятия с научно-познавателен и културно-просветен характер – образователни програми под наслов „Баба и внуче“, „От раклата на баба“, „Спомени край огнището“, изложби, презентации, конкурси, ателиета на открито и др. Музейните инициативи дават възможност по лесен, достъпен и атрактивен начин децата да надникнат в „сакралните“ места на музейната работа, да се „докоснат“ до културното богатство на Добруджа и преоткривайки потенциала му, да участват в неговото съвременно